

Het is voor Amerikaanse en Britse bands steeds moeilijker om op het Europese continent op tour te gaan. Er komen alleen maar meer regels en de kosten worden steeds hoger. Natuurlijk is het altijd belangrijk om lokale artiesten te steunen, maar voor clubs en festivals betekent het gebrek van overzeese bands een verschraving van het aanbod. Dat is voor Left of the Dial ook lastig. Hoeveel geweldige bands er ook uit Europa komen, we willen het publiek de beste artiesten uit héél de wereld kunnen laten zien. En een band alleen voor een of twee Left of the Dial-shows overhalen (en dus alle reis- en verblijfkosten op ons nemen), is te duur. We kunnen in elk geval niet genoeg betalen om het kostendekkend voor zo'n band te maken en tegelijkertijd onze ticketprijzen redelijk houden.

PARIJS & ROTTERDAM UNITED

EEN SUPERSONISCHE MANIER OM BANDS TE ONDERSTEUNEN

door LOTD

Daarom vroegen we ons af of er een manier zou zijn om het aantrekkelijk te maken voor bands om toch de oversteek te wagen. Kunnen we bijvoorbeeld een netwerk opbouwen van een paar gelijkgestemde podia of festivals waar bands net voor, of net na Left of the Dial kunnen spelen, zodat ze in elk geval een basis hebben voor een Europese tour? In onze zoektocht naar organisaties om mee samen te werken, stuitten we op de Parijse club Supersonic en we waren op slag verliefd. Zodra je de zaal binnenstapt, is hun aanstekelijke enthousiasme voor livemuziek voelbaar. De manier waarop ze hebben meegebouwd aan een levendige muzikscene is inspirerend én ze hebben net hun eigen festival opgericht. Dat leken ons redenen genoeg om ze een plek in dit magazine te geven...

De Supersonic Club is sinds 2016 gevestigd in het hart van het Bastille-gebied in Parijs en heeft een capaciteit van 286. Het is een gebouw met drie verdiepingen: op de begane grond vinden de concerten plaats, daar zit dus het podium en er is een bar. De tweede verdieping is een entresol met een rookruimte, een tweede bar en wat zitjes. Op de derde verdieping bevindt zich een grote en vrij luxe kleedkamer voor de artiesten, inclusief een badkamer met douche. Een paar deuren verder in de straat zit nog een tweede locatie die gerund wordt door de Supersonic-crew. Voorheen was het een platenzaak, maar inmiddels zijn de eerste stappen gezet om er een tweede concertzaal van te maken met een capaciteit van 140. We vroegen programmahoofd Aurelien Jobard om het concept toe te lichten van dit Parijse toevluchtsoord voor liefhebbers van alternatieve muziek. →

*'Jaarlijks ontvangen we
meer dan 1.000 bands'*

Links: buitenkant Supersonic
(Santiago Perez Gallardo)
Onder: Tramhaus in
Supersonic (Sam Mauger)

Hoeveel concerten organiseren jullie gemiddeld op jaarbasis?

'Jaarlijks ontvangen we meer dan 1.000 bands en daar zijn we best trots op. Elke avond van de week spelen er op z'n minst drie bands in Supersonic. Soms zijn het er zelfs vijf. We proberen in elk geval om elke avond minimaal één internationale band te programmeren. Los van de gages bieden we elke band sowieso een volledige backline - zelfs inclusief gitaren als dat nodig mocht zijn - zodat ze niet met al te veel spullen hoeven te reizen. We verzorgen de catering voor de bands; dat is een koud buffet, omdat we helaas niet genoeg ruimte hebben voor een volledige keuken om echt te kunnen koken.'

Elke dag een concert? Dat zijn ontzettend veel concertkaartjes die je elk jaar moet verkopen...

'Nou, dat is zeker niet het geval... alle concertavonden zijn namelijk gratis! We vragen alleen entreegeld voor onze clubavonden en voor het festival dat we organiseren.'

Wauw, dat is behoorlijk indrukwekkend! Hoe financier je dat in godsnaam?

'Supersonic bedruipt zichzelf, we krijgen geen hulp van de overheid. We proberen alles zelf te doen op een onafhankelijke manier. De gratis concerten worden gefinancierd uit de opbrengsten van clubavonden en de bar. We verhuren de ruimte soms ook aan bedrijfs-evenementen. Uiteindelijk komt het grootste gedeelte van de inkomsten dus uit de bar. Dat is niet altijd even makkelijk, want we moeten eigenlijk altijd de volle capaciteit binnen hebben om het rendabel te maken. We hebben elf fulltime medewerkers die zorgen voor de boekingen, de marketing, de productie en de techniek. Daarnaast hebben we nog eens vijftien man aan barpersoneel, dus de personeelskosten zijn hoog. Maar we zouden het absoluut niet met minder mensen kunnen doen, iedereen is even hard nodig om Supersonic soepel te laten draaien.'

Kun je iets meer vertellen over de clubavonden?

'Elke vrijdag en zaterdag doen we clubavonden en die beginnen direct na de sets van de drie bands. Dat is rond 23.00 uur en dan gaan we door tot een uur of zes. De avonden hebben thema's, meestal gerelateerd aan een decen-

Boven: clubavond (Laure Ghilarducci)
Midden: de rij voor het Block Party Festival (Sam Mauger) **Onder:** Teleforme (Laure Ghilarducci)

'Een samenwerking tussen alternatieve festivals kan van grote waarde zijn voor bands'

nium. Bijvoorbeeld indie-rock uit de jaren 00, classicrock uit de jaren 70, of new wave uit de jaren 80. Op deze avonden hebben we ook nog een coverband die om 1 uur 's nachts een soort best-of-set speelt, wat maar weer aantoon hoe belangrijk het live-aspect voor Supersonic is. Dat werkt gelukkig heel goed en de avonden trekken veel publiek. Zowel op vrijdag als op zaterdag staat er altijd een enorme rij.'

Jullie hebben inmiddels toch ook een festival georganiseerd?

'Ja, ons nieuwste project is het Block Party Festival dat we afgelopen mei voor het eerst hebben georganiseerd. Met veel nieuwe bands, waarvan de meesten nog nooit eerder in Parijs hebben gespeeld. We gebruiken hier vier verschillende locaties voor: onze eigen Supersonic club, de voormalige platenzaak verderop in de straat en twee andere cafés in de buurt. In totaal speelden er gedurende die drie dagen 30 bands. In tegenstelling tot onze reguliere concerten was het festival niet gratis, maar alle drie de dagen waren stijf uitverkocht! De bands waren erg blij, en wij ook. We hadden vooral heel erg gehoopt dat de sfeer goed zou zijn en dat is gelukt. We zijn nu naarstig op zoek naar meer locaties in de buurt, zodat we meer van dit soort evenementen kunnen organiseren.'

Wat voor publiek komt er op jullie evenementen af?

'We hebben het geluk dat we een heel jong

Foto: White Fang (Sam Mauger)

publiek hebben, vooral tijdens clubavonden, dan is zo'n beetje iedereen rond de 18-25 jaar. Bij concerten is het publiek een stuk meer divers, maar wat de gemene deler is, is dat alle bezoekers heel open minded zijn. Onze vaste klanten zijn nieuwsgierig en heel bereidwillig om nieuwe muziek te ontdekken. Er komen ook best veel toeristen, maar ook studenten en vrienden van de bands die hier spelen. Steeds blijkt weer dat de manier waarop we bands verwelkomen de beste promotie is. Zij hebben het hier over het algemeen ontzettend naar hun zin, omdat ze voor een volle zaal hebben gespeeld en er verder toch een huiselijke sfeer heerst. Dat vertellen ze verder en wanneer hun vrienden een keer in Parijs zijn, komen ze meteen naar Supersonic.'

Wat zou je denken van een soort bondgenootschap met andere zalen of festivals? Zou dat het leven van bands gemakkelijker maken?

'Om meer bands buiten Supersonic om te promoten, hebben we direct na de covid-periode een nieuw bedrijf opgericht genaamd Take Me Out. Het is een samenwerking met Jean-Louis Schell [de Franse boekingsagent van o.m. The Libertines, Kasabian, Razorlight en Crows] en het belangrijkste doel is om alles wat we bij

Supersonic doen ook buiten onze eigen zaal mogelijk te maken. Om dat van de grond te krijgen, proberen we verschillende samenwerkingen uit en bezoeken we veel showcasefestivals. We zijn dus zeker op zoek naar meer partnerschappen in Frankrijk en natuurlijk ook in de rest van Europa.'

En zou Left of the Dial er daar een van kunnen zijn?

'De eerste keer dat ik naar Left of the Dial ging, heb ik met open mond rondgelopen. Ik wilde meteen hetzelfde organiseren, maar dan op een Parijse manier. De meeste bands die we bij Supersonic programmeren, zijn Engels en Brexit heeft het touren in Europa ingewikkeld en duur gemaakt voor hen. Mij lijkt het dat een samenwerking tussen alternatieve podia of festivals in Europa van grote waarde kan zijn voor die bands. Zij moeten toch een hoop aangesloten shows in Europa hebben om een tour enigszins winstgevend te maken. Ik ben daarom al op zoek naar concertorganisatoren in verschillende steden en landen. Het zou geweldig zijn om een netwerk te creëren van plekken die allemaal dezelfde hoge standaard hebben als het gaat om catering, de voorziening van backline of hotels. In de afgelopen jaren is Supersonic toch een soort kwaliteitsmerk geworden, net als Left of the Dial en het zou alleen maar goed zijn om de handen ineen te slaan. Uiteindelijk hebben we allemaal maar één doel: zoveel mogelijk nieuwe bands bij een zo groot mogelijk publiek introduceren.' 🗨️